

# Дзітмары і Мастацтва

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАУЛЕННЯ САЮЗА ПІСЬМЕНнікаў БССР

1 год  
выдання 36-ы  
№ 65 (2219)  
10 жніўня 1967 г.  
ПЯТНІЦА  
Цана 4 кап.

У жніўні 1517 года з друкарні славага сына зямлі нашай Франціска Скарыны выйшла першая друкаваная беларуская кніга. З таго часу мінула чатыры з паловай стагоддзі. Гэтая гадавіна стала сапраўдным святам беларускай кнігі, беларускай культуры і волюе.

### УРАЧЫСТАЕ ПАСЯДЖЭННЕ У МІНСКУ

У аўторак, 15 жніўня, залу Беларускай дзяржаўнай філармоніі запоўнілі прадстаўнікі партыйных і савецкіх арганізацый, прафесійнага і будаўнічага мастацтва, мастацтва і літаратуры, работнікі выдавецтваў і паліграфічнай прамісловасці рэспублікі, — тут адбылося ўрачыстае пасяджэнне, прысвечанае 450-годдзю Беларускай кнігадрукавання.

У прэзідыуме — Ц. Кісялёў, Ул. Лебанок, І. Макараў, С. Прытыцкі, С. Пілатовіч, І. Палакоў, Д. Філімонаў, намеснік Старшыні Савета Міністраў БССР І. Клімаў, прэзідэнт Акадэміі навук рэспублікі В. Купрэвіч, віцэ-прэзідэнт АН БССР, народны пісьменнік рэспублікі Кандрат Крапіва, старшыня Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў БССР па друку Р. Канаваляў, народны мастак рэспублікі І. Ахрэмчык, А. Бембеля, А. Глебаў, народны артыст СССР Р. Шырма, сакратар праўлення Саюза пісьменнікаў БССР Іван Мележ, акадэмік АН БССР, паэт Пятро Глебка і іншыя. Тут жа — гасці, якія прыехалі для ўдзелу ў святкаванні 450-годдзя Беларускай кнігадрукавання, — начальнік Галоўнага ўпраўлення рэспубліканскіх выдавецтваў Дзяржаўнага камітэта па друку пры Саўеце Міністраў СССР В. Мачалаў, віцэ-прэзідэнт Акадэміі навук Казахскай ССР С. Бюшэў, член карэспандант АН Туркменскай ССР А. Бярднёў, вучоны сакратар аддзялення грамадскіх навук АН Літоўскай ССР П. Дзічус, акадэмік АН Армянскай ССР С. Ермаян, вучоны сакратар аддзялення грамадскіх навук АН Малдаўскай ССР Е. Чэртан, прадстаўнікі Акадэміі навук Грузіі — О. Геардзе, Азербайджана — Г. Зейналаў, Латвіі — М. Абола, Узбекістана — Ю. Юсупаў.

На вечары прысутнічалі таксама вядомы чэхаславацкі вучоны-скарывазнаўца, прафесар А. Флароўскі, які прыехаў у Мінск для ўдзелу ў святкаванні юбілею Беларускай кнігі, і вядомы англійскі паэт і перакладчык Беларускай пэзіі на англійскую мову Уолтэр Мэй, які госціць у нашай рэспубліцы.

Уступным словам урачыстае пасяджэнне адкрыў першы сакратар Мінскага гарадскога камітэта партыі Л. Мятліцкі. Доклад «Франціск Скарына — заснавальнік Беларускай кнігадрукавання» зрабіў акадэмік АН БССР, народны паэт Беларусі Пятрус Броўка. Работнікі Беларускай выдавецтваў, паліграфічных прадпрыемстваў і кніжнага гандлю вітаў начальнік Галоўнага ўпраўлення рэспубліканскіх выдавецтваў Дзяржаўнага камітэта па друку пры Саўеце Міністраў СССР В. Мачалаў.

### «ДЗЕНЬ КНІГ» НА РАДЫЁ

У сувязі з 450-годдзем Беларускай кнігадрукавання 15 жніўня на радыё былі праведзены «Дзень кнігі». У гэты дзень у эфіры гучалі выступленні старшын Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў БССР па друку Р. Канавалява, гутарка загадчыка Беларускага аддзела Дзяржаўнай бібліятэкі БССР імя Ул. І. Леніна М. Васілеўскага, рэпартаж «Кнігалюбы рэдыі Скарыны», перадача «3 новых кнігі» — пра новыя вершы Ю. Свіркі і В. Зуенка, радыёкампазіцыя па зборніку вершаў А. Лойкі «Каб не плакалі кнігі» і канцэрт, складзены па новаму зборніку беларускіх песень «Радзіма мая дарагая».

### СЕСІЯ АКАДЭМІІ НАВУК

16 жніўня адбылася навуковая сесія Акадэміі навук рэспублікі, прысвечана 450-годдзю Беларускай кнігадрукавання.



На святковым кніжным кірмашы ў Мінску.

Фота М. МІНКОВІЧА.

## УЗРАСЛО БУЙНЫМ КОЛАСАМ ЗЕРНЕ СКАРЫНАВА

Святкаванні 450-годдзя Беларускай кнігадрукавання.

— Мы з пашанай і ўдзячнасцю называем сёння імя вялікага нашага сучайчыка, выдатнага вучонага свайго часу Франціска Скарыны. Гэта яго розуму, працы і старанням абавязаны мы нараджэннем першай беларускай друкаванай кнігі, — сказаў, адкрываючы пасяджэнне сесіі, прэзідэнт Акадэміі навук БССР В. Купрэвіч.

У сваім уступным слове ён адзначыў вялікую асветную і навукова-выдавецкую дзейнасць Беларускага першадрукара.

На сесіі былі прачытаны даклады: кандыдатам гістарычных навук А. Грыцкевічам — «Беларусь у эпоху Скарыны», акадэмікам АН БССР П. Глебкам — «Франціск Скарына і яго дзейнасць», акадэмікам АН БССР В. Сербентам — «Франціск Скарына — мысліцель», старшынёй Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў БССР па друку Р. Канавалявым — «Развіццё кнігавыдавецкай справы ў БССР».

Аб вялікай ролі Беларускага першадрукара Франціска Скарыны ў развіццё культуры, аб яго ўкладзе ў гісторыю кнігадрукавання гаварыў віцэ-прэзідэнт Акадэміі навук Казахскай ССР С. Бюшэў, акадэмік АН Армянскай ССР С. Ермаян, член-карэспандант АН Туркменскай ССР А. Бярднёў, вучоны сакратар аддзялення грамадскіх навук АН Літоўскай ССР П. Дзічус, вучоны сакратар аддзялення грамадскіх навук АН Малдаўскай ССР Е. Чэртан, вучоны сакратар аддзялення грамадскіх навук АН Латвійскай ССР М. Абола, дырэктар выдавецтва АН Узбекскай ССР Ю. Юсупаў, галоўны рэдактар выдавецтва АН Грузінскай ССР О. Геардзе.

З прачулным словам пра Франціска Скарыну выступіў на сесіі гасць з Чэхаславакіі, прафесар А. Флароўскі.

У рабоце сесіі прынялі ўдзел сакратар ЦК КПС С. Пілатовіч і намеснік Старшыні Савета Міністраў БССР І. Клімаў.

### КІРМАЗЫ І ВІСТАУПЫ

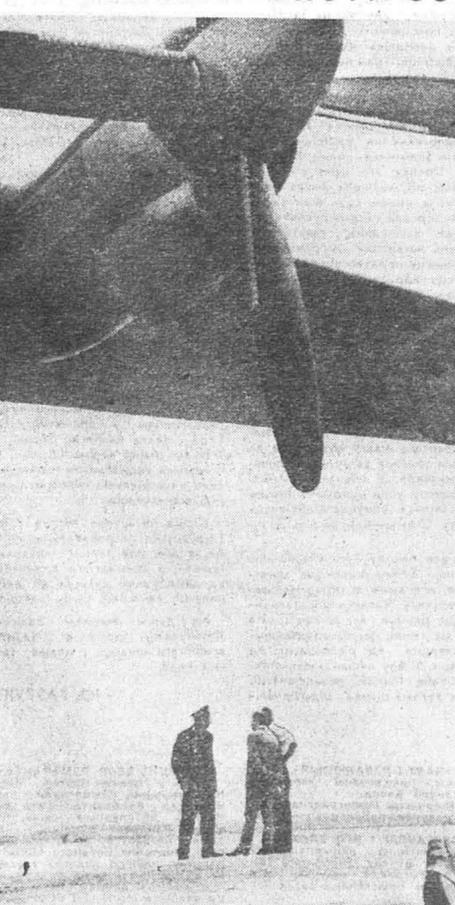
Па-святковым выглядала 15 жніўня Цэнтральная плошча сталіцы рэспублікі. Тут адбыўся вялікі кніжны кірмаш, у якім прынялі ўдзел многія кнігарні Мінска. На сталіках, якія высталілі ўздоўж Ленінскага проспекта, быў багаты выбар літаратуры, што выйшла ў свет у Беларусі і замежжы. Цэнтральнае месца займалі кнігі, выпушчаныя да 50-годдзя Савецкай улады і 450-годдзя Беларускай кнігадрукавання.

Шматлікія кнігалюбы, якія публікавалі ў гэты дзень на Цэнтральнай плошчы, набылі тут патрэбны ім кнігі.

Шмат кнігалюбаў у гэты дзень і ў гонах кніжкіных выставак, прысвечаных гадавіне Беларускай кнігадрукавання. Юбілейныя кніжныя выставкі наладжаны ў фундаментальнай бібліятэцы Акадэміі навук БССР імя Якуба Коласа, у мінскіх бібліятэках імя М. Горькага і імя Янкі Купалы, у многіх іншых кнігасховішчах гарадоў і раёнаў рэспублікі. Матэрыялы выставак расказваюць аб шматлікім шляху Беларускай кнігадрукавання, аб развіццё кнігавыдавецкай справы ў рэспубліцы за гады Савецкай улады.

Урачыстасці, прысвечаныя 450-годдзю Беларускай кнігадрукавання, працягваюцца.

## 18 ЖНІЎНЯ—ДЗЕНЬ ПАВЕТРАНАГА ФЛОТУ СССР



ХУТКА ЧАРГОВЫ РЭС... Фота А. КАЛЯДЫ.

## ТЫМ, ХТО РОБІЦЬ КНІГУ

За заслугі ў развіццё кнігавыдавецкай справы і паліграфіі, паспяховае выкананне дзяржаўных планаў Праэдыіму Вярхоўнага Савета Беларускай ССР уназагоддзі Ганаровай граматы Вярхоўнага Савета Беларускай ССР Мінскі паліграфічны камітэт імя Я. Коласа, друкарню «Звязда», выдавецтва «Беларусь» і Гомельскую фабрыку «Палесдрук».

Ганаровай граматай і Граматай Вярхоўнага Савета Беларускай ССР ўзнагароджаны таксама група работнікаў выдавецтваў і паліграфіі рэспублікі.

## ІМЯ Ф. СКАРЫНЫ

Па прапанове Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў БССР па друку і прэзідыума Акадэміі навук БССР Савет Міністраў рэспублікі прысвоіў друкарні выдавецтва «Навука і тэхніка» імя Франціска (Георгія) Скарыны.

## КІЛАМЕТРЫ СЮРПРЫЗАЎ

Па палых дарогах імчыць аўтобус, упрыгожаны чырвонымі сіжынкамі і лозунгамі. З яго вокнаў льюцца песні, вясёлыя пераборы балая. Пасажыры аўтобуса — удзельнікі агітбрыгады Маладзечанскага раёнага аддзела культуры.

Агітбрыгада прыязджае ў калгас ці саўгас на цэлы дзень. Яна імкнецца абдуліць калгаснікаў, якія працуюць у полі на фермах. Тут жа ўрач, орыдычны кансулянт, якія знаходзяцца ў складзе агітбрыгады, даюць парады калгаснікам. А ўвечары на цэнтральнай сядзібе калгаса — вялікі развіццёвы канцэрт.

Словам, работы хапае. Працуюць удзельнікі агітбрыгады дружна і зладжана. У кожнага свае абавязкі. Лектар М. Закуржыня праводзіць гутаркі аб Тэзісах ЦК КПСС і па міжнародных пытаннях. Загадчык Пунікаўскага сельскага клуба І. Байрш умее малаваць. Ён выпуская баявыя лісты, сатырычныя малюны і газеты. Саліст-спявачкі — метадыст Радзішчынскага Дома культуры Я. Харук і інспектар раёнага аддзела культуры Л. Кірыленка збіраюць матэрыялы для часту-

шак. Разам з балістгам — дырэктарам раёнага Дома культуры — яны складаюць запішкі, у якіх славяць сельскія перадавікі і крытыкуюць тых, хто ляжаць працаваць. У праграме канцэрта агітбрыгады народныя танцы і эстрадна-цыркаявыя нумары, песні М. Судніка аб механізатарах.

25 дзён падарожнічаў па Маладзечанскім раёне камітэт культуры — агітбрыгада і аўталаўна. За гэты час яго ўдзельнікі пабывалі ў кожным калгасе і саўгасе раёна. У брыгадах і на палях быў пастаўлены 71 канцэрт, выпушчана 46 баявых лістоў і нацсценных газет, праведзена звыш 80 лекцый і гутарак, многа кансуляцый спецыялістаў. Задаволены і работнікі спажывецкай кааперацыі. Яны прадалі працаўнікам вёскі розных тавараў на 7620 рублёў.

Кіламетры сюрпрызаў па палых дарогах працягваюцца. На змену агітбрыгадзе раёнага аддзела культуры выехала агітбрыгада Маладзечанскага гарадскога Дома культуры. Яна вяртае калгаснікам свае песні і вясёлыя музыкі.

## ЧАКАЕМ У МАСКВЕ!

ПЕРАД ДНЯМІ КУЛЬТУРЫ І МАСТАЦТВА БЕЛАРУСІ У СТАЛІЦЫ НАШАЙ РАДЗІМЫ

Напярэдадні 50-годдзя Вялікага Кастрычніка Масква гасцінна расчыла дзверы перад дзесяцімі мастацтва ўсіх рэспублік Савецкага Саюза. Сваё дасягненні ў галіне культуры паказалі ўжо рэспублікі Закаўказзя, Літва, Кіргізія, Узбекістан, Таджыкістан. Зараз у сталіцы гасцю Латвія.

Рыхтуюцца да паездкі ў Маскву беларускія пісьменнікі і артысты, якіх будзе прымаць працоўныя Пралетарскага раёна сталіцы. Крэслы і партыі ў залы «Літаратуры і мастацтва» залянуцца да першага сакратара Пралетарскага райкома партыі Масквы С. Каломіна з просьбай расказаць, як ідзе падрыхтоўка да сустрэчы настанцоў культуры Беларусі.

— Мы прыем братаў-беларусі з вялікай радасцю, — сказаў С. Каломіна. — Многія масквыці паказваюць Беларусі ад фашысцкай захопніцкай палітыкі адраджаць ле — разбураную гітлераўскай гаспадарку. Падзвіг рэспублікі-партызанкі, які і падзвіг абаронцаў Масквы, залатымі літарамі запісаны ў гісторыю Вялікай Айчыннай вайны. У складзе дэлегацыі масквыці мне надаюць дзякуючы пабываць у Беларусі. Мы ўбачым квітнеючую зямлю, нас захлепаць працоўны ўдзім, з якім беларускі народ працуе над ажыццяўленнем грандыёзных планаў камуністычнага будаўніцтва.

Мы пабывалі ў Беларусі невялікай дэлегацыяй, а ў гэты дзень нас чакае невялікая Беларусь. Дзесяці літаратуры і мастацтва БССР выступяць у лепшых канцэртных залах і кінатэатрах, лектары таварыства «Веды» раскажуць на прафесійна-літэратурных асяродках Масквы пра славы і шляхы нашай рэспублікі. На вуліцах і плошчах будуць наладжаны фотавыстаўкі. У гэты дзень будуць наладжаны мастацкія «Дынаміка», аўтазавады імя Ліхачова, швейная аб'яднанне «Вясёлка», да супрацоўніцтваў навукова-даследчых інстытутаў прыйдуць нашы пісьменнікі, артысты, удзельнікі самадзейнасці. Выстаўка твораў беларускіх мастакоў будзе разгорнута ў Палацы культуры завода імя Ліхачова. Буйнейшыя кінатэатры Пралетарскага раёна — «Арбат», «Свабода», «Мера» — будуць паказваць беларускія фільмы.

Мы з радасцю пазнаёмім гасцей са сваімі дасягненнямі, пакажам усё лепшае і лепшае ў Маскве. Нам сумна, што сёння ў Маскве адсутнічаюць мастацтва і працягваюцца да 4 верасня, паспрыяе яшчэ большаму ўмацаванню дружбы народаў СССР, росквіту сацыялістычнай культуры.

Па выніках Рэспубліканскага агляду самадзейных тэатральных калектываў, прысвечанага 50-годдзю Вялікага Кастрычніка, і за высокае выкананне майстэрства прэзідыум Рэспубліканскага Савета прафсаюзаў прысвоіў ганаровае званне «Народны тэатр»: драматычнаму калектыву Дома культуры Магілёўскага завода штурчага валака імя Куйбішава, драматычнаму калектыву Магілёўскага аўтамабільнага завода імя Кірова, драматычнаму калектыву Гродзенскага Палаца культуры тэкстыльчыкаў і агітэатру мініяюр «Усмешка» Дома культуры Магілёўскага завода штурчага валака імя Куйбішава.

Адначасова прэзідыум Беларускага саюза прафсаюзаў прысвоіў 33 удзельнікам гэтых самадзейных калектываў званне «Артыст народнага тэатра».

Рэдакцыя «Літаратуры і мастацтва» павіншавае калектывы з прысваеннем ганаровага звання і папрацаваўшы работнікаў культуры кратак расказаць аб творчым шляху тэатраў.

### А. ГОЛЫШ, МЕТАДЫСТ МАГІЛЕЎСКАГА АБЛАСНОГА ДОМА НАРОДНАЙ ТВОРЧАСЦІ

— Драматычны калектыв Дома культуры завода штурчага валака імя Куйбішава — раўняны прафесіяналіст. Ён нарадзіўся ў 1933 годзе. Ветэраны самадзейнай сцэны — слесар І. Гляжык, бухгалтары В. Баборнін і М. Буткоў. Разам з ім публікавалі выступленні акадэмік М. Караткевіч, слесары В. Грахоўскі і В. Якоўчык, апаратчыкі А. Парфененка і В. Федарэў. У калектыве сёння звыш 30 аматараў сцэны.

Асноўнае месца ў рэпертуары займаюць творы беларускіх драматургаў. Гэта — «Хто смеецца апошнім» К. Крапіва. «На крутым павароце» К. Крапіва. «Пакуль мы маладыя» І. Мележа. «Не перапішы» І. Шамякіна. «Пакуль» А. Махана і інш. На рэспубліканскім аглядзе тэатральных самадзейнасці калектыву паказваў спектакль па п'есе свайго земляка І. Ісачанкі «Мурны бор» (рэжысёр У. Ермаловіч).

Да 50-годдзя Савецкай улады аматары сцэны рыхтуюць інсцэніроўкі па п'есе А. Кудышова «Сягні годзі» і апавесці Я. Коласа «Дрыгва».

Калектыву паказвае свае спектаклі ў клубах і дамах культуры абласнога цэнтру, у Горакі і Магілёўскім раёнах.

### В. БУДНЯЦКІ, СТАРШЫНЯ ПРАЎЛЕННЯ ДОМА КУЛЬТУРЫ МАГІЛЕЎСКАГА ЗАВОДА ІМЯ КУЙБІШАВА

— Мінчане памятаюць спектакль «Твой дзядзя Міша» Г. Мазіева ў пастаўцы драматычнага калектыву Дома культуры аўтазавода імя Кірыла (рэжысёр Ю. Сінялобаў). Гэта быў кваліфікаваны спектакль пра наша сучаснасць, пра пераможцаў традыцыйнай вайны, якія пасляваў дзеці і ўнукі.

Мала хто ведае, што калектыву нарадзіўся яшчэ ў 1933 годзе. Там у гуртку было дзевяцінаццаць энтузіястаў. Ставілі аднаактовыя п'есы. У галоўных ролях выступала маладая работніца завода Надзея Ільіна. Мінула больш трыццаці год, а Надзея Сяргееўна і сёння не пакілае сцэны. Па-ранейшаму паёрае работы яна спяшаецца на рэпетыцыі.

Пасля Вялікай Айчыннай вайны ў 1947 годзе калектыву аднавіў сваю работу. У драмгурток прыйшлі У. Станкевіч — цылер загадчык фоталабараторыі завода, Б. Сакалоўскі — намеснік начальніка аддзела абыту, У. Райкоў — начальнік бюро тэхнічнай інфармацыі і інш. Спачатку ставілі аднаактовыя спектаклі, а пасля перайшлі і да шматактовых. Сёння ў калектыве 36 чалавек. Галоўныя ролі выконваюць электрык і аўтамабільнага сектара завода Дома культуры Г. Майсеева і інш.

У рэпертуары калектываў «Вясёлыя малінаўцы», «Нячыстая сіла», «Міхаласяў з Чудзінава» і іншыя спектаклі.

Цяпер калектыву рыхтуе спектакль па апавесці А. Далекага «Роман» (інсцэніроўка рэжысёра Ю. Сінялобава). У перспектыве — пастаўка камедыі «Вясёлыя малінаўцы» на фэст Еўропу.

Драматычны калектыву паказвае свае спектаклі не толькі ра-

### У. БАРАНОУСКІ, РЕЖЫСЁР АГІТЭАТРА «УСМЕШКА»

— Наш агітэатр мініяюр ведаюць не толькі ў Магілёве і вобласці, ён наладзіўся выступіць у Мінску. З яго мастацтвам знаёмыя гледачы горада Леніна. Ганаровае званне заслужыў Усцянаў агляду тэатральных самадзейнасці калектываў заваявалі мы ў Маскве.

Свой творчы шлях «Усмешка» пачала ў 1959 годзе як агітбрыгада. Самадзейныя артысты выступалі ў іххх нашага вялікага прафсаюза, у Доме культуры, на суседніх фабрыках і заводах. Ішлі гады, удаканальвалася майстэрства, з'явілася думка на аснове агітбрыгады стварыць агітэатр мініяюр.

Першую сваю праграму, складзеную ў калектыве, мы паказалі ў лістападзе 1965 года. Праз год стварылі новую — «Запрашаем вас на спацьканне», якую прысвяцілі роднаму гораду, яго прапавітам людзям. Да 50-годдзя Вялікага Кастрычніка падрыхтавалі трэцюю праграму, якую назвалі «Галоўнае, хлопчыкі, не старэйце». З ёю мы выступалі ў Мінску і Маскве.

У агітэатры 20 самадзейных артыстаў, рабочых і служачых завода штурчага валака, — слесары Геннадзь Шухман і Леанід Саманік, машыніст Іна Міжэвіч, апаратчык Юрыя Раманшкі, прапавіт Леанід Шульц, лабаранта Тамара Чыжэўская, работніца завода Святлана Шыткіна, Валастайстар — Мамікон Кіракоў, мідзчына кіраўнік калектыву урач А. Ракоўскі.

За апошнія два гады агітэатр выступіў перад гледачамі 55 разоў. На нашых спектаклях пабывала звыш 35 тысяч чалавек.

### «ДЗЕНЬ ДАНЕЦКА»

Калі трохсот юнакоў і дзяўчат з горада Данецка наведлі Брэст. Гэта сучасны спевак, танцы, чытацкія святаў. Брэстчане ішлі ў сустрэчу гасцям і прыяці «Дзень Данецка». Адна з сустрэч адбылася ў гарадскім парку. Гасці расказалі пра свой горад, пра тое, якіх поспехаў дасягнулі працоўны Данецка за 50 гадоў Савецкай улады. Затым адбыўся вялікі канцэрт, у якім прынялі ўдзел шахматкія ансамблі «Зарва», «Чайка», «Маладыя галасы». Пра жыццё горада на Бузе расказалі брэстчане.

### «ЗЯМЕЛЬНЫЯ ЭМБЛЕМЫ РАСІ»

Выдавецтва «Советская Росія» прыгэне да выпуску малюныя альбом «Зямельныя эмблемы Расі». Тэматычныя тэст і падбор з'яўляюцца выдатнымі асяродкамі для вывучэння імяў і значэнняў географічных назваў і зямельных эмаблем. Альбом пазнаёміць чытачоў са зямельнымі эмаблемі нашай Радзімы і горады нашай Радзімы, а таксама з асяродкамі зямельных эмаблем і імяў нашай Радзімы. На просьбу АДН М. Сперанцаў расказаў аб значэнні гэтай работы.

Эмблемы і горады гарадоў, ішлі прыгэне да выпуску малюныя альбомы «Зямельныя эмблемы Расі». Тэматычныя тэст і падбор з'яўляюцца выдатнымі асяродкамі для вывучэння імяў і значэнняў географічных назваў і зямельных эмаблем. Альбом пазнаёміць чытачоў са зямельнымі эмаблемі нашай Радзімы, а таксама з асяродкамі зямельных эмаблем і імяў нашай Радзімы. На просьбу АДН М. Сперанцаў расказаў аб значэнні гэтай работы.

СЕМ КЛУБАЎ АДНАГО КАЛГАСА  
Сельскарабчы «Рассвет» на Жлобіншчыне — адна з буйнейшых у раёне. У брыгадах калгаса працуюць шасці клубы і тры бібліятэкі. А два дні ўвечары ў вёсцы Даніскавічы адбыліся ўрачыстасці — будаўнічы звані хлэбаробам яшчэ адзім, сёмы, клуб. Гэта раённыя цагляны будынак, у якім размешчаны стацыянарная кінааўтамабіль, пакой для работ гуртку, бібліятэка, гледацкая зала на сто месцаў.

На адкрыццё клубу сабралася многа жыхароў. Прышлі госці з іншых вёсак. Самадзейныя артысты Магілёўскага і Чорнаўрэнскага брыгадных клубаў далі вялікі канцэрт. Новы клуб — падарунак працаўнікам аднаўраўнаснага калгаса да слаўнага Кастрычніка.

М. ВАСІЛЕЎ, АДН.





НЕ МНОГІЯ естрадніа калектывы могуць пакаліцца такім складам выканаўцаў, як аркестр Польскага радыё і тэлебачання, з якім у гэты дні далялася пазнаміцца мінамем. Дастанова сказаць, што ў аркестры іграюць чатыры віды музыкі: кампазітары: Пятро Фігел (фартэп'яна), Эдвард Дыленг (кантрабас), Войцех Кацперскі (тромбан), Альберт Прадзла (скрыпка і саксафон), што мастацкі кіраўніком калектыву з'яўляецца таксама выдатны кампазітар і дырыжор Багуслаў Клімчук. Асабліва зразумела, чаму з такой выдатнай музычнасцю і мастацкай дасканаласцю выканавец кожны нумар праграмы. Але і астатні з семнаццаці ўдзельнікаў аркестра, і ў першую чаргу неаднаразова лавіраваў міжнародных джазавых конкурсах Ян Мушак (саксафоніст), з'яўляюцца шэдэўрамі музыкантамі. Кожная песня ў выкананні эстраднага аркестра Польскага радыё і тэлебачання вызначаецца незвычайнай свабодай інтэрпрэтацыі, дзіўнай імпрэвізацыйнасцю — твор быццам нараджаецца на нашых вачах, ён вынік шэдэўраў фантазіі артыстаў.



Данута Рын, Богдан Чыжэўскі, Мечыслаў Вайніцкі, Ірана Сантар.

У Адзе закончыўся Другі кінафестываль арміі краін — удзельніц Варшавскага дагавору, на якім было паказана 75 дакументальных, вучэбных і мастацкіх фільмаў. Дыпламы арганізацыйнага камітэта атрымалі кінамаістры ўсіх краін, якія прымаў ўдзел у конкурсе. Дзякуючы фестывалю ўзнагароджаны прызамі і дыпламамі.

Мастацкі прарасцяўся прадэманстрацыя мастацтва не адмоўчылася ні ў гэты першы бітваў за Юрае жыццё, ні ў галы Вялікай Айчыннай вайны, ні потым. Новы таму допаў — Другі кінафестываль арміі краін — удзельніц Варшавскага дагавору, які толькі што закончыўся ў Адзе. У дні фестывалю, што праходзіў пад лозунгам публічнага юбілею Вялікага Кастрычніка, у вялікім экраным наладжана не вобразаў і думак прадсталя перад кожным непрадззітым і дзіўным гледачом і імкненне вольна і мастацка адстаць мр. заявы Вялікага Кастрычніцкага сацыялістычнага рэвалюцыянара.

У кожным фільме відыць грамадзянскае прызначэнне ваенных кінамагарафстаў быць удзельнікамі будучыня новага свету. Сярод твораў кінафестывалю імя фільмаў «Нейтэральных», раўнадзыхных. Мастацкі сацыялістычнага кіно ўвабраў і сабе вялікі вопыт нашых народаў і арміі, навушчы і бачыць і паказваць на зямлі не жыццё маштабы, а разумошым шырокай гістарычнай перспектывы.

Адначасна ваенных кінамагарафстаў сацыялістычных краін вызначаны не толькі месцамі, але і ўсім мастацкім ладам твораў. Мы ўвабраў і да стывалі фільмы шырокага, азначанага характару, у якіх аўтарамі валодала пачуццё захвалення подзвігамі нашых сучаснікаў, іх легендарных бацькоў і дзядоў. Такія, у прыватнасці, фільмы «Чалавек у будзённым» (Балгарыя), «Чырвоны знакі на ратных шляхах» (Венгрыя), «Я кліну» (ГДР), «За вашу і нашу свабоду», «Людзі з вінтуюкамі» (Польшча), «15 секунд» і «Гвардыя» (СССР).

Шырока фільмы-даследаванні, у якіх уражвае натхнёны пошук і яго вынікі — новыя кінадакументы, часам сапраўды каштоўны і глыбока паўчальны. У гэты адносіны прыцягнулі ўвагу фільмы: «Адзіна багдзіла не вяртаецца», «Матэ Залку (Венгрыя), «Паміль нашага дня» (Чэхаславакія), «Герой Пауліша» (Румынія), «Франтавы кінаператэр» (Чэхаславакія), «Варшавскія крылы» (Польшча), «Слова пра адну рускую маць» (СССР).

Разнастайны жанры кінаработ — і рэпартажы з месца падзей, якія імя наш раз ахоплівае буйны маштабы і адначасна большай або меншай творчай удачай; і хроніка; і фільмы са тэрыторыяй, спартыўныя, музычныя. Характэрная агульная тэндэнцыя фільмаў — пільная ўага да чалавека, да вольна-бачна, да яго ўнутранага свету. У многіх студыйных стываліх мэта: прасвіць жыццё і бачную працу вольна, раскрыць перад гледачом разнастайнасць жыцця

# МОЦНЫЯ АДЗІНСТВАМ

АБ ДРУГІМ КІНАФЕСТЫВАЛІ АРМІІ КРАІН ВАРШАУСКАГА ДАГАВОРУ

сваіх герояў, якія могуць служыць для іншых прыкладам. Прычым, кінаражысёры, апэратары, аўтары дыктарскіх тэкстаў і драматургі часта ставяць перад сабой мэту раскрыць не вынік, а сам працэс выканання вольнага задання.

Там, напрыклад, у нарысе «Умовы нармальных» (ГДР) паказваюцца выключна цяжкія ўмовы зямных вучняў. Разам з тым, у кінанарысе ўсяляк акцэнтуюцца, што гаворка ідзе не пра нешта надзвычайнае, гераізм, а пра самае звычайнае і штодзённае. Гэта імкненне — пераканаць раскрываць ратны подзвіг салдата — заслужоўвае ўважання заахвалення.

У кароткім фільме венгерскіх кінамагарафстаў «Ода» нараджаецца хвалюючы чалавечы вобраз. Аўтары назваю падкрэслілі паэтычнасць фільма, ім удалося перанесці слухавачаў творчых эмоцый гена чалавечы, стварыўшы і арганізавана Вялікага Кастрычніцкага сацыялістычнага рэвалюцыянара. І. І. Леніна паказаны ў фільме на матэрыяле творчых венгерскіх мастакоў.

Фільмы «Прамова абвінавачаных», «Адзіна багдзіла не вяртаецца», «Чырвоны знакі на ратных шляхах», «Ода» паказваюць смеласць венгерскіх кінамагарафстаў і іх неумныя кампазіцыйныя прыёмы, пры дапамозе якіх фільмы радыёлетнай стывалі 200». Гэты амацыянальна намыслены, хвалююча даходлівы. Тут краіна, спільна прыгожыя пейзажы гамаіруе з калатальна дагледжанымі модалымі агітвальных герояў Савецкай Арміі. Надаровыя кінамаістры некрыўдзілі гаме выкарыстаны з вялікім умешнем і тактоўнасцю.

Паказаны ваенным кінамагарафстаў Польшчы фільм «Людзі з вінтуюкамі» характэрны, у пэўнай ступені, тым, што ім ужо ідэя арыганальна іхні гледацкі на прадэманстрацыю легендарных стываліх мэта: прасвіць жыццё і бачную працу вольна, раскрыць перад гледачом разнастайнасць жыцця

Там, напрыклад, у нарысе «Умовы нармальных» (ГДР) паказваюцца выключна цяжкія ўмовы зямных вучняў. Разам з тым, у кінанарысе ўсяляк акцэнтуюцца, што гаворка ідзе не пра нешта надзвычайнае, гераізм, а пра самае звычайнае і штодзённае. Гэта імкненне — пераканаць раскрываць ратны подзвіг салдата — заслужоўвае ўважання заахвалення.

У кароткім фільме венгерскіх кінамагарафстаў «Ода» нараджаецца хвалюючы чалавечы вобраз. Аўтары назваю падкрэслілі паэтычнасць фільма, ім удалося перанесці слухавачаў творчых эмоцый гена чалавечы, стварыўшы і арганізавана Вялікага Кастрычніцкага сацыялістычнага рэвалюцыянара. І. І. Леніна паказаны ў фільме на матэрыяле творчых венгерскіх мастакоў.

Фільмы «Прамова абвінавачаных», «Адзіна багдзіла не вяртаецца», «Чырвоны знакі на ратных шляхах», «Ода» паказваюць смеласць венгерскіх кінамагарафстаў і іх неумныя кампазіцыйныя прыёмы, пры дапамозе якіх фільмы радыёлетнай стывалі 200». Гэты амацыянальна намыслены, хвалююча даходлівы. Тут краіна, спільна прыгожыя пейзажы гамаіруе з калатальна дагледжанымі модалымі агітвальных герояў Савецкай Арміі. Надаровыя кінамаістры некрыўдзілі гаме выкарыстаны з вялікім умешнем і тактоўнасцю.

Паказаны ваенным кінамагарафстаў Польшчы фільм «Людзі з вінтуюкамі» характэрны, у пэўнай ступені, тым, што ім ужо ідэя арыганальна іхні гледацкі на прадэманстрацыю легендарных стываліх мэта: прасвіць жыццё і бачную працу вольна, раскрыць перад гледачом разнастайнасць жыцця

Там, напрыклад, у нарысе «Умовы нармальных» (ГДР) паказваюцца выключна цяжкія ўмовы зямных вучняў. Разам з тым, у кінанарысе ўсяляк акцэнтуюцца, што гаворка ідзе не пра нешта надзвычайнае, гераізм, а пра самае звычайнае і штодзённае. Гэта імкненне — пераканаць раскрываць ратны подзвіг салдата — заслужоўвае ўважання заахвалення.

У кароткім фільме венгерскіх кінамагарафстаў «Ода» нараджаецца хвалюючы чалавечы вобраз. Аўтары назваю падкрэслілі паэтычнасць фільма, ім удалося перанесці слухавачаў творчых эмоцый гена чалавечы, стварыўшы і арганізавана Вялікага Кастрычніцкага сацыялістычнага рэвалюцыянара. І. І. Леніна паказаны ў фільме на матэрыяле творчых венгерскіх мастакоў.

Фільмы «Прамова абвінавачаных», «Адзіна багдзіла не вяртаецца», «Чырвоны знакі на ратных шляхах», «Ода» паказваюць смеласць венгерскіх кінамагарафстаў і іх неумныя кампазіцыйныя прыёмы, пры дапамозе якіх фільмы радыёлетнай стывалі 200». Гэты амацыянальна намыслены, хвалююча даходлівы. Тут краіна, спільна прыгожыя пейзажы гамаіруе з калатальна дагледжанымі модалымі агітвальных герояў Савецкай Арміі. Надаровыя кінамаістры некрыўдзілі гаме выкарыстаны з вялікім умешнем і тактоўнасцю.

Паказаны ваенным кінамагарафстаў Польшчы фільм «Людзі з вінтуюкамі» характэрны, у пэўнай ступені, тым, што ім ужо ідэя арыганальна іхні гледацкі на прадэманстрацыю легендарных стываліх мэта: прасвіць жыццё і бачную працу вольна, раскрыць перад гледачом разнастайнасць жыцця

# МІНСКА СУЗОР'Е ТАЛЕНТАУ

Жа назвы Б. Клімчука сапраўды добра дзючыцца. У шэдэўраў па шырыні выканання песні «Твае вочы» не шагірае нават і тое, што тут выкарыстана мелодыя «Аве Марыя» Гюна. Данута Рын і Богдан Чыжэўскі спяваюць у іншай манеры. Яны бліжэй да таго званга Італьянскага эстраднага стылю «уртэра». Усе ў гэтым выканаўцы больш пластычна, разнамоўч і спяваюць яны пра інтымныя пачуцці людзей. Часам артысты захапляюцца сціпым рухам, замата «прытачваюцца», але ўсё гэта адлядае іх творчай манеры і лагодна ўспрымаецца часткай залы.

У выкананні Д. Рын найбольш уражанне пакідаюць песні «Што ты ведаеш пра каханне» і «Будзь сур'ёзна хоць раз» (музыка В. Кацперска). Б. Чыжэўскі больш цікава выканаў песню «Пра сарваную кветку» Б. Клімчука. Дуэтам артысты ярка выканалі «Каханне з першага погляду» і «Лічылічкі» Б. Клімчука. Мечыслаў Вайніцкі — сусветна вядомы артыст польскай аперы. Аднак не меншым поспехам карыстаецца ён і ў тэлебачанні. Вайніцкі вядомы таксама і як аўтар тэкстаў песень,

што ён спявае, у тым ліку «Самая лепшая песенькі» (музыка Б. Клімчука), «Уся зала спявае» (музыка Я. Стэнислаўска), адначасна прымае на фестывалі ў Опале, і «Наша і я» (музыка Б. Клімчука), якая прысвечана савецкай дзючыне-воіну (гэта песня атрымала ўзнагароду польскіх тэлебачанцаў).

У артыста прыгожы голас, ён падтрымлівае неперыўны кантакт з аўдыторыяй, шэдэўра рухайца па сцэне, не губляе пачуцця мастацкай прабы. Знаемства з мастацтвам Мечыслава прыносіць сапраўдную асаду.

Усю праграму канцэртаў эстраднага аркестра Польскага радыё і тэлебачання выдатна выканаў аўтар Сіма Беркі. Яна трывае сябе на сцэне вольна і шчыльна, але расказвае пра выканаўцаў і змест песень цікава, жыва, і вельмі добра па-руску.

Гастролі польскіх артыстаў прысвечаны 50-гадоваму Вялікага Кастрычніка і 20-гадоваму існаванню калектыва. Ад шырокага тэатра дзякуем ім за выдатны творчы падарунак.

# НЕПАДАВЕНСТВА МУЗЫЧНАГА ПІСЬМА

Творчасць кампазітараў Ленінграда

У развіцці рускай музыкі творчасць кампазітараў горада на Іяне заўсёды адгрывала вялікую ролю. Напачатку ад вядомых класікаў, якія ўваходзілі ў славу «Магнуну чукчу», які жыў і творыў у старым Пенярбургу (дзёньня Ідзе выраза «пенярбургская школа»). Выхаваным Пенярбургскай кансерватарыі былі Глазуноў, Лядаў, а пазней Пракоф'еў. Знацанне Ленінграда як буйнейшага цэнтру музычнага жыцця краіны не пахнулася і пасля рэвалюцыі. У горадзе Леіна ўмацаваўся і сфарміраваўся талент выдатнага савецкага кампазітара Дзмітрыя Шостакавіча. Без твораў ленінградцаў негэта ўявіць савецкую музыку.

У нашы дні вызначылася група кампазітараў, чыя творчасць развіцця працягла ў пасляваенны час. Многія з іх цалкам добра сабе зарэкамендавалі. Сярод твораў ленінградцаў пачаўся ўсе жанры музычнай творчасці: опера, балет, сімфонія, кантата і араторыя, камерная музыка для розных інструментаў і ансамбляў, песня, музыка да кінафільмаў і тэлепастанак і многае іншае.

# ПАД НУМАРАМ 35829

У фондах дзяржаўнага архіва Куйбыцкага вобласці знаходзяцца раней невядомы дакумент і сакрытны цыркуляр, датычны іх красавіка 1916 года, адначасна амерыканскага грамадзяніна Дюна Рыва, абзначанага пад нумарам 35829, і неадкладна былі перададзены на кіраванне Германі. Толькі адна частка гэтага цыркуляра была перададзена на кіраванне Германі.

У будучы аўтар славаўты інігі «15 секунд» і «Гвардыя» свет, прадаўнікі сацыялістычнай прэсы ЗША Дюна Рыва ў год першай сусветнай вайны з'яўляўся пашуку пасуду па краінах Германі і Італія. Трацім, Сербі — праўдзліва апаляганне пра пакуты, якія прынесла народам імперыялістычнага вайны.

Дюна Рыва хацеў трапіць у Расію. Аднак атрымаў дазвол краіна ўрада на ўезд у краіну для журналіста, вядомага сваім суадзельствам, сацыялістам, было не так проста.

Разнастайнасць творчых пошукаў правільна і ў творчасці многіх іншых ленінградскіх кампазітараў. Рысамі сваёсабытай індывідуальнасці адзначаюцца музыка Галіны Уставольскай. Сярод іх твораў можа адзначыць санат для скрыпкі і фартэп'яна і асабліва сімфонію ў тры часткі. Апошні твор арыганальна на кампазіцыйна. Гэта трыптых, дзе краіна часткі чыста інструментальныя, а сярэдняя — вакальны цыкл напісаны на вершы Джані Радары. Сімфонія апалядае пра баршавіцкага горада, яе тэма вызначыла і выбар музычных сродкаў. Характэрная ўласцівасць стылю маладога кампазітара — асцётчынасць, «графічнасць» мовы, строгі адбор сродкаў, абмежаванне мінімальна неабходным. Так, першая частка сімфоніі ўбудыце пераважна ўступ, а адзінае ў гэтым творы вядуць нарастанне разгорнута ў ле аркестравым фінале.

Таланавіты кампазітар сучаснага Ленінграда — Сяргей Слонімскага.

У яго вакальна-сімфонічным цыкле «Песні вольных» адчуваецца сувязь са старадаўняй пракраінай песняй, віды яе характэрныя абароты. Разам з тым знаёмны інтанцыяны набываюць у гэтым творы рысы індывідуальнасці аўтара, які арыганальна на вынарыстаў іх магчымасці. У прынятых ладыных падыход да народных вытокаў адчуваецца і ў кантаце «Голас з хору», напісанай на вершы Аляксандра Блока, і асабліва ў вядомай завершанай оперы «Вірнея» па вядомай аповесці Ліліі Сейфулінай.

Іншыя ўласцівасці мае творчасць Ляўція Прывогіна. Яго манументальна кантата напісана на сюжэт «Слова аб паку Ігаравым». У ёй добра скоплены характар рускай старажытнасці, халі непасрэдных сувязей з інтанцыямі музычнага фальклору не адчуваецца. Кантата Прывогіна вызначае разнастайнае выкарыстанне сродкаў хору, у тым ліку і нязвычайны. У ёй шырока прыменены ўсялякія тамбравыя эфекты.

Шырокасць да выражансці незвычайных гучаньняў, якія валодаюць неаўтарнай тамбравай афарбоўкай, правяляцца ў музыцы іншых ленінградскіх кампазітараў. Уада выкарыстаны такія тамбравы («Сялянскія рытмычныя») эфекты і азначна часткова напісана Андрэй Пат-Пат-Пат, які працуе ў гэтых жанрах музыкі, у тым ліку і ў жанры масавыя песні.

Пазна Андрэй Патрова прысвечана паміль агітвальных у галы вядомыя Ленінграда. Таму твора вызначыла ролю трагічных вобразаў, напружаных нарастанняў. Вялікую ролю ў гэтым творы адгрывае прадуманая драматургія агульназвучна і разраджаньня аркестравых тамбраў, тоннае выкарыстанне гучаньняў ударных інструментаў.

Аб творчых пошуках кампазітараў Ленінграда можна было б сказаць яшчэ вельмі многае, указваючы на рад іншых шырокіх кампазітарскіх індывідуальнасцей. Вылучылася група маладых кампазітараў, якія пачаюць вольна надзеў. Сярод іх можна назваць В. Успенскага, Н. Мартынава, А. Княфіцкага, Г. Баншычэва. З'яўляюцца маладыя кампазітары Баншычэў — аўтар рада твораў, якія прыцягнулі ўвагу савецкай музычнай грамадзянскасці. Стылія маладога кампазітара — сольныя інструментальныя музыка, дзе выкарыстоўваюцца магчымасці асабістага інструмента, у тым ліку і незвычайныя спосабы гукаатрымання. Невымадкава ў гэтыя жанры драматычнае нарастанне.

Аднак галоўная сфера таленту Барыса Шчанкі — манументальны творы буйнай формы. Ім напісаны тры сімфоніі, тры санаты для фартэп'яна, вялікачэльны і скрыпачны канцэрт. Кампазітар валодае надзвычайным разгорнутым музычным фармам, якасць складаецца ў няспынным, часам нават трохі павольным, але заўсёды мэтазлучным развіцці. Другая ўласцівасць твораў Шчанкі — арыганальнасць матэрыялу, дзе разнастайныя тэмы нараджаюцца з ніжэйшых эмацыянальных абаротаў. Кампазітар умее выкарыстаць магчымасці такога абароту, які гучыць у самых розных мадыфікацыях. Ярка праявілася гэтая асаблівасць у вялікачэльным канцэрте, адначасна на фестывалі «Пражская вясна», таксама ў вядомай завершанай трагій сімфоніі.

Арыганальна развіцця інтанцыя рускай народнай песні ў творчасці другога ленінградскага кампазітара — Барыса Шчанкі. Сярод яго твораў вылучаецца вакальны цыкл «Вольныя песні», напісаны на вершы розных паэтаў. У радзе першых частка цыкла тонна пераўтварэння абароты старадаўняй сялянскай песні, уласцівасць яе музычнай мовы — яе рытмічныя, ладавыя асаблівасці. Вялікае ўражанне робіць «Кальханка», у якой разгорнута незвычайнае для гэтага жанру драматычнае нарастанне.

Але чаму ўсе і справа, не дайшла да суда? Выручыў Рыва бюраміст чарскі ўстанова чына-дармы і паліцы. Пошук амерыканскага журналіста быў аб'яўлены ў маі 1915 года, з цыркуляра аб яго затрыманні і перадачы суду датычны красавіку 1916 года. Пакуль маюцца справы, вольны пісалі гэты дакумент, шпёрэ зноўданы ў Куйбыцкае, журналісты шчасліва ілі не лічыць напісансці матэрыялу ў Рыва на граніцы памілілі мены Расійскай імперыі.

Алег ПРАЗДНІКАУ, нараспадант АДН.

Алег ПРАЗДНІКАУ, нараспадант ТАСС.

Алег ПРАЗДНІКАУ, нараспадант ТАСС.

Характэрны прыклад — «Рускі сінглы» кампазітара Валерыя Гаўрыліна. Гэта невядомы цыкл вакальных пес, напісаных на народнай тэксце. Кампазітар абаратваецца на інтанцыя і жанры народнай песні, які старадаўняй сялянскай, так і гераічнай (частушка, «жорністкая рачанка»). Пры гэтым ён зладзеў надаць падслуханым абаротам новае асветленне.

У творчасці кампазітара Вадзіма Вяслова непасрэдна сувязь з фальклорам адчуваецца не так ясна, але Імёна ад фальклору ідзе яго імкненне да прастаты мовы, меладыйнай насьмачнасці музыкі. Гэтыя якасці адчувацца ў яго «Рамантычнай кантаце», блізкай па стылю да некаторых твораў Георгія Свирыдава.

Пераўтварэнне інтанцыя народнай музыкі можа прыняць больш складаныя формы. Іншы рад кампазітара важныя не столькі прыёмы, непасрэдна сувязь з абаротам і папачыні музычнага фальклору, колькі арыганальнае прыкненне ў дух народнай творчасці, засваенне і развіццё прыняцця яе музычнага мыслення. Асабліва моцна гэта выявілася ў музыцы аднаго з найбольш сур'ёзных і

Міхаіл ТАРАКАНАУ, кандыдат мастацтвазнаўства (АДН).

Міхаіл ТАРАКАНАУ, кандыдат мастацтвазнаўства (АДН).

Міхаіл ТАРАКАНАУ, кандыдат мастацтвазнаўства (АДН).

Характэрны прыклад — «Рускі сінглы» кампазітара Валерыя Гаўрыліна. Гэта невядомы цыкл вакальных пес, напісаных на народнай тэксце. Кампазітар абаратваецца на інтанцыя і жанры народнай песні, які старадаўняй сялянскай, так і гераічнай (частушка, «жорністкая рачанка»). Пры гэтым ён зладзеў надаць падслуханым абаротам новае асветленне.

У творчасці кампазітара Вадзіма Вяслова непасрэдна сувязь з фальклорам адчуваецца не так ясна, але Імёна ад фальклору ідзе яго імкненне да прастаты мовы, меладыйнай насьмачнасці музыкі. Гэтыя якасці адчувацца ў яго «Рамантычнай кантаце», блізкай па стылю да некаторых твораў Георгія Свирыдава.

Характэрны прыклад — «Рускі сінглы» кампазітара Валерыя Гаўрыліна. Гэта невядомы цыкл вакальных пес, напісаных на народнай тэксце. Кампазітар абаратваецца на інтанцыя і жанры народнай песні, які старадаўняй сялянскай, так і гераічнай (частушка, «жорністкая рачанка»). Пры гэтым ён зладзеў надаць падслуханым абаротам новае асветленне.

Характэрны прыклад — «Рускі сінглы» кампазітара Валерыя Гаўрыліна. Гэта невядомы цыкл вакальных пес, напісаных на народнай тэксце. Кампазітар абаратваецца на інтанцыя і жанры народнай песні, які старадаўняй сялянскай, так і гераічнай (частушка, «жорністкая рачанка»). Пры гэтым ён зладзеў надаць падслуханым абаротам новае асветленне.

Характэрны прыклад — «Рускі сінглы» кампазітара Валерыя Гаўрыліна. Гэта невядомы цыкл вакальных пес, напісаных на народнай тэксце. Кампазітар абаратваецца на інтанцыя і жанры народнай песні, які старадаўняй сялянскай, так і гераічнай (частушка, «жорністкая рачанка»). Пры гэтым ён зладзеў надаць падслуханым абаротам новае асветленне.

Характэрны прыклад — «Рускі сінглы» кампазітара Валерыя Гаўрыліна. Гэта невядомы цыкл вакальных пес, напісаных на народнай тэксце. Кампазітар абаратваецца на інтанцыя і жанры народнай песні, які старадаўняй сялянскай, так і гераічнай (частушка, «жорністкая рачанка»). Пры гэтым ён зладзеў надаць падслуханым абаротам новае асветленне.

Пятніца, 18 жніўня 1967 года

Пятніца, 18 жніўня 1967 года